

"Vazife-i asliyeni yaptıktan sonra, seni istimal ettiği vakit, Onun hesabıyla çalış, Onun namıyla başla. İzin verdiği dairede amel et. Eğer vazife-i asliyen olan ubudiyetle vazife-i ârızıye muaraza etseler, sen vazifene bak." İzah eder misiniz?

"Sen o nefersin. Salât ve ibadatın, tâlimattır. Terk-i kebairle, nefis ve şeytanla mücaheden harptir. Senin vazife-i fitratın budur."

"Madem iş böyledir; vazife-i asliyeni yaptıktan sonra, seni istimal ettiği vakit, Onun hesabıyla çalış, Onun namıyla başla. İzin verdiği dairede amel et. Eğer vazife-i asliyen olan ubudiyetle vazife-i ârızıye muaraza etseler, sen vazifene bak. Ötekini, sahib-i hakikî olan Cenâb-ı Hakka tefviz et. Ve **يَعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ * حَسْبُنَا اللَّهُ de."⁽¹⁾**

"Allah bize yeter; O ne güzel vekildir (koruyucu sahiptir)." (Âl-i İmrân, 3/173).

"O ne güzel sâhip ve O ne güzel yardımcıdır." (Enfâl, 8/40).

Askerin iaşesi, kıyafeti, silahı, barınağı, hasta olsa tedavisi devlete aittir. Askerin bunlara karşı vazifesi ise, talim ve cihat etmektir. Asker talim ve cihadı terk edip iaşe derdine düşerek çarşı pazarda soğan patates satmaya yeltenirse, devlet ona çok ağır bir ceza keser, vatana ihanetten yargılar. Çünkü devlet askerin bütün ihtiyaçlarını karşılıyor, ta ki karşılığında talim ve cihada odaklansın ve asıl vazifesi ile meşgul olsun.

İnsan Allah'a bir askerdir, namaz ve ibadetler insanın askeri talimatı olurken, büyük günahları terk edip nefis ve şeytan ile mücadele etmek ise insanın savaşı oluyor. İnsanın asıl ve fitri vazifesi bunlardır. **İnsanı beslemek, büyütme, ihtiyaçlarını temin etmek vazifesi ise Allah'a aittir.**

İnsan, asıl vazifesi olan ibadet ve takvayı bırakıp Allah'a ait olan vazifelerle meşgul olmaya başlarsa, mesela, geçim derdine dalıp namazı, orucu unutursa, o zaman

Allah'a asi gelmekten cehennem azabına müstahak olur.

İnsan, asıl vazifesi olan ibadet ve takvayı yerine getirdikten sonra dünyanın diğer meşru işleri ile ilgilenmesi, onlarla eğleşmesinde bir sakınca yoktur.

Lakin bu meşru işler asıl vazife ile muaraza edecek bir seviyeye gelirse, mesela, geçim derdi namazı kılmaya engel olacak bir seviyeye gelirse, "**Sen asıl vazifen olan namaza yönel, onunla meşgul ol.**" deniyor. Çünkü rızık vermek insanın değil Allah'ın vazifesidir. İnsan asli vazifeleri ile sorumludur.

Askerin devletin kendini besleyeceğine güvenmeyip soğan patates satmaya kalkması nasıl devlete bir ihanet bir hakaret ise, insanın da rızık konusunda Allah'a güvenmeyip geçim derdine düşerek ibadeti terk etmesi aynı derecede bir ihanet bir hakarettir. Bu bahsin geniş izahı [Beşinci Söz](#)'dedir.

(1) bk. [Nurun İlk Kapısı, Yedinci Ders.](#)